

[Jens Jørgensen]

diskussion om et forhandlingsforløb med udgangspunkt i dette beslutningsforslag. Det »vil samtidig kraftigt forbedre mulighederne for at kunne lave en aftale om en nu endelig dato for lukning af Barsebäck.« Det er jeg slet ikke sikker på!

Jeg tror, at vi skal henholde os til de internationale aftaler i OECD-sammenhæng, som justitsministeren pegede på, overholde de forpligtelser, der er, være åbne over for de muligheder, der foreligger, men ikke gå så firkantet til værks, som man gør her, og derfor skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne meddele, at vi afviser forslaget.

Filt Jensen (V):

Alle er uden tvivl enige om, at Barsebäck er fejlplaceret, men nu ligger det dér altså, og mig bekendt var der ingen i dette Ting, der misbilligede, at Barsebäck blev bygget. At sikkerheden på Barsebäck er højt prioriteret, er der ingen tvivl om, og ifald der skulle ske uheld for Barsebäck, vil det være svenskerne, der løber den største risiko. Vi har vestlig vind i 50 pct. af tiden, østlig vind i 31 pct. af tiden; i den resterende tid er der 7 pct. nordlig og 11 pct. sydlig vind.

I Venstre er vi af den opfattelse, at det ville være uklogt at stille krav til Sverige om ubegrænset ansvar og erstatningspligt i tilfælde af ulykker på Barsebäck, fordi det i så fald ville være naturligt, om Sverige så sendte en årlig opgørelse over og regning for de skader, der forvoldes i Sverige på grund af den svovldioxid og lattergas, kvælstofforilte, der fra Danmark sendes ind over Sverige netop som en følge af den metode, vi har valgt at producere el på.

Svovldioxid og lattergas forbinder sig med vanddampe i luften, og inden det falder ned over Sverige, er det omdannet til svovlsyre og salpetersyre. Alene den svovlsyre, der fra den danske SO₂ falder ned over Sverige, udgør ca. 30.000 t årlig. Skaden forvoldes ganske betydeligt på skove og søer, og netop på skove og søer, der ligger på klippegrund, fordi der dér ikke er den stødpudeeffekt, som vi kender i vores morænejord. Derfor er der også allerede sket stor skade; mange søer er så sure, at der ikke kan leve fisk i dem, og man forsøger at genskabe liv ved at kalke søerne.

I betydelige dele af nåleskovene i Halland, i dele af Skåne, i Småland og Västergötland

vokser træerne på jord, hvor pH-værdien er nede under 4,4, mens neutralpunktet er 7. Det er endog særdeles surt og så surt, at aluminium i jorden går i opløsning og virker som plante-gift, og specielt nåltræer er meget følsomme heroverfor. For at neutralisere den svovlsyre-regn, vi sender ned over Sverige, skal der årlig bruges ca. 70.000 t kalk. Det er meget kostbart at kalke agerjord, men det er for intet at regne imod, hvad det koster at bringe kalk ud over skove og søer.

Barsebäckværket ligger nu engang, hvor det ligger, sikkerhedsniveauet er meget højt, og vi er jo også glade for den rene el, vi kan købe til lav pris i Sverige, hvad enten det er el, der stammer fra vandkraft eller fra kernekraft. Når der er overskud i Sverige af el til eksport, er det en følge af bl.a. Barsebäck. Importmuligheden bidrager til, at vi får større mulighed for at opfylde handlingsplanen for begrænsning af CO₂-udslip, og derfor mener vi, at der er mere fornuft i at animere svenskerne til i endnu højere grad at bruge deres ekspertise og økonomiske ressourcer på at øge sikkerheden på kernekraftværker af Tjernobylytten i Østeuropa end på at lukke sikre svenske kernekraftværker.

Venstre kan ikke gå ind for beslutningsforslag nr. B 41.

Aage Brusgaard (FP):

Fremskridtspartiet vil være nogenlunde positiv over for forslaget for at få en afklaring af erstatningspligten i tilfælde af eventuelle uheld på et atomkraftværk. Jeg går ud fra, at Barsebäck er nævnt, fordi det er det mest omtalte både i befolkningen og i pressen, men at forslaget gælder samtlige atomkraftværker i Sverige.

Vi ved nu, at et uheld på et atomkraftværk i allerhøjeste grad vil få grænseoverskridende konsekvenser, men jeg vil da godt lige sige, at i Fremskridtspartiet er vi altså ikke nær så bange for, at der skal ske noget på Barsebäck, som vi er for de kraftværker, der kører i Polen, i de baltiske lande og i det tidligere Sovjetunionen. Så for at dette ikke skal opfattes som en krigserklæring til Sverige, mener vi faktisk, at regeringen skulle prøve at tage kontakt med samtlige nabolande, som har atomkraftværker.

Vi forestiller os, at hvis der bliver en ensidig kontakt til Sverige, vil svenskerne stille et